

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quomodò puniatur à Deo detractio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

deuorant carnes viuentium, detractor autem non solum viuentes, sed etiam iamdudum mortuos atque fœtentes, dētibus detractionis rodit, & non sinit quiescere in pace, sicut orat Ecclesia pro defunctis.

Postremo, Apostolus Rom. i. inter alia peccata hoc quoq; vitium recensens, inquit, tales esse reiectos in reprobum sensum atq; damnatos, & non solum qui faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus; ergo non solum detractores sed etiam auditores damnationem incurront: nam serpens detractor est, infecit naturam nostram in parentibus, Gen. 3. vnde & hodiē libenter audimus cōtra alios susurrātes & obloquētes. S. Augustinus hoc peccatum maiorem in modum detestabatur, ita ut neminē admissurus esset ad mensam, qui alijs detraheret, ideoquē & hos versus ipse mensæ suæ inscripsit:

*Quisquis amat dictis absentium rodere vitam,
Hanc mensam vetitam nouerit esse sibi.*

Est enim maxima abusio linguae, qua Deus hominem præ cæteris animalibus donauit, non vt proximum suum obloquendo seu maledicendo röderet, sed Deū suum laudaret, benediceret, gratias ageret, & proximum suum iuuaret. Quarè Deus aliquādò visibiliter punit talem abusum linguae, vt in hora mortis fiant elingues, vt nec loqui, nec peccata sua confiteri possint: & diues epulo in flamma maximè cruciatur in lingua, Lucæ 16. facit enim detractione odibilem Deo, & priuat nos regno cœlorum, 1. Ioan. 3. Omnis qui odit fratrem suum, homicida est, & lædit charitatem proximi, quæ omnia sunt maxima & periculosisima damna: sed hoc vitium in hominibus nemo domare potest, præterquam Deus. Iacob. tertio. Lingua nullus hominum domare potest: inquietum malum, plena mortifero veneno lingua: in ipsa benedicimus Deum, & maledicimus homines. Sed non sic

NN 3 frates

fratres &cæ. Ideò Gerson dans remedium contra detractionem, inquit: Cogitet primùm detractor propriam suam fragilitatem & defectum. nam iustus in principio est accusator sui ipsius. Deinde cogitet, si forte fuisset ipse in tali statu & occasione, sicut ille fuit, similiter cecidisset. Est enim multiplex occasio peccandi, deinde cogitet, quām periculose sit alium seruum iudicare, qui Domino stat aut cadit, Romanor. 14.

CAPVT XVII.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit mendacium.*
2. *Cui similis sit mendacioquus.*
3. *Quam grauiter puniatur à Deo.*

MENDACIUM est falsa locutio contraversitatem & conscientiam fallens, & hoc maximè prohibuit Deus, cū dicit Mat. quinto: Sit sermo vester, Est est, Non non. Et Zachar. 8. Loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo. Hæc verba ad Ephes. quarto repetit Apostolus, & adiungit, quando inuicem sumus membra. Anima enim nostra nihil adeò desiderat, quām scire veritatē in rebus omnib. sed hoc quod homo desiderat, i. veritatē ab alijs, ipse non dicit alijs: hoc enim vitium mentiendi venit à Diabolo, qui primum commisit mendacium, Gen. 3. inquiens: Nequaquam moriemini &c. vndē dicitur pater mendacij, & Spiritus mendax. Quotquot ergo mendacijs assueuerunt, filij sunt diaboli, sicut Christus exprobrat Iudeis: è diuerso qui filij Dei sunt, veritatem amant & loquuntur &cæt. Est multiplex mendacium: Iocosum, quod licet sit sine damage alterius, id est, dum recitatur fabula, est tamē verbum ociosum, de quo homo cogetur reddere ratio-

nem,

Ioan. 8.

3. Reg. 22.

Ioan. 8.